

(लगः?) 92, 6. तत्र कानिविदारसाणि लग्नानि so v. a. darüber gingen mehrere Tage hin VET. in LA. (III) 19, 1. — γ im Zusammenhang mit Etwas stehend: अलंग् (अलग्ल der Text) ÇAT. BR. 3, 2, 4, 11. किमस्य विद्वान् भक्तव्ययेन शाकसूपादिना परिव्युपेन लग्नम् so v. a. wie viele Unkosten fallen auf? KULL. zu M. 7, 127. — δ im Begriff stehend, mit infin. PĀNKAT. 244, 6. — ε) toll, wüthend (von einem Elefanten) HALĀJ. 2, 65. — 2) m. ein Sänger, dessen Amt es ist, den Fürsten am Morgen aus dem Schlaf zu wecken, TRIK. 2, 8, 56. — 3) n. der Punkt, in dem sich zwei Linien berühren (schnüren), insbes. der Punkt, in dem der Horizont und die Bahn der Sonne oder der Planeten zusammen treffen, der Aufgangspunkt der Sonne und der Planeten (= राशीनामुदयः AK. 1, 1, 2, 29. TAIIK. H. 116. H. an. MED.); in der Astrol. Horoscop und auch das ganze 1te Haus SŪRJA. 3, 47. VARĀH. BRH. S. 2, 3, 28, 1. 34, 9, 43, 16, 60, 20, 78, 25. 94, 10, 96, 7. fgg. 98, 17. fg. 103, 18. BRH. 1, 9, 16, 3, 6, 4, 7. fgg. IND. ST. 2, 274. fg. 281. VERZ. D. B. H. NO. 843. 862. VERZ. D. OXF. H. 330, b, 39. 331, a, 4. 332, b, 5. MĀRKA. P. 109, 38. FG. शस्तरम् 123, 3. °स्थित् त् VARĀH. BRH. S. 104, 61. °स्थित् BRH. 12, 4. °गत् 25, 4. °पूर्व 22, 5. °पति 8, 19. लग्नेष IND. ST. 2, 269. fgg. लग्नासवः SŪRJA. 3, 46. लग्नासर्प्राणाः 9, 5. लग्नासर्पासवः 10, 2. मीनलग्ने R. 4, 19, 8. कर्कटे लग्ने वाक्यपताविन्दुना सहृ. प्रोधमाने 2. Später ein von den Astrologen zu einem Unternehmen als günstig bezeichneter Zeitpunkt (m. im KATHĀS.): लग्ने च परिकल्पते KATHĀS. 15, 127. लग्ने विनिश्चित्य 16, 62, 46, 9, 50, 130. 80, 16, 104, 68. °निर्णय VERZ. D. OXF. H. 93, a, 36. लग्ने ज्ञातुम् RĀGA-TAB. 3, 337. लग्नमुक्ता 348, 351. HIT. 97, 13. लग्नश संप्राप्तः KATHĀS. 123, 216. प्रस्थानः 12, 13, 34, 148. नास्ति लग्नः संवत्सरे ऽत्र वः 149. उक्तो लग्नश द्वारे पत् 33, 83. दूरलग्नप्रदान 31, 79, 32, 17. उद्धारूलग्नमिश्यतुम् 15. प्रपञ्च लग्ने विवाहे राजदत्ताया गणकानामनस्तथा 36, 52. त्वं कन्यका च चिरभाविविवाहूलग्ना 32, 192. प्रस्थिते लग्नचित्ता SPR. 2089. Auch mit Beifügung von प्रम् u. s. w.: लग्ने वा शेषानो राजवस्ति मासेवितस्त्रिषु KATHĀS. 36, 53, 52, 141, 54, 149. निर्णयि प्रमलग्नम् HIT. 94, 9. VET. in LA. (III) 16, 11. लग्ने उन्नकूले इस्ति राजो मासेषु परित्वः KATHĀS. 32, 6. लग्नः कलिङ्गमेनाया देवस्य च प्रभावकः । विवाहूलग्नालपेहूं किं नाव्यव विलोक्यते ॥ ३. प्रमफलदमपृच्छाग्नम् 34, 247. कुलमेनागता गेहूदिवाकृस्तेन द्वारतः 32, 95. सुलग्ने इत्या पथविधि । कार्यः पाणिग्रहः 31, 70. so v. a. der entscheidende Augenblick, Entscheidung: लग्ने इत्युपस्थिते 79, 40. लग्नो व्योष परार्डितः ich habe die Entscheidung herbeigeführt, durch mich ist die Sache zu Stande gekommen 43. — Vgl. भूलग्ना, भूरि०, मधुलग्न, मध्य०. — 2) लग्नित P. 7, 2, 18, SCH. गृहो मक्षमात्री डुर्गम्यतरं लग्नितः (v. I. चलितः, प्रचलितः) vielleicht schlüpfe in HIT. 129, 14.

— caus. लाग्नपति (आस्वादने, v. l. आसादने) DHĀTUP. 33, 63. — Vgl. रक्, लक्.

— अनु सich heften an, unmittelbar folgen: शब्दानुलग्नम् dem Laute nachgehend VET. in LA. (III) 28, 6.

— अव, partic. अवलग्नम् herabhängend, hängend an: ती स्तिमितवत्त्वमिवलग्नम् KAURAP. 23 in HAB. Anth. S. 231. रक्तधावलग्नोदृतपयिनीक (द्विप) RAGH. 16, 68. काण्ठावलग्ना KATHĀS. 50, 140. हृस्तावलग्नम् SPR. 786. Vgl. अवलग्नम् (in der Bed. Taille auch PĀNKAR. 3, 3, 28). — caus. अवलग्निति anheften, anknüpfen Schol. zu KĀT. ČA. 5, 10, 21. Hierher

wohl (nicht zum simpl.) अवलग्नित (s. u. d. W. in den Nachträgen und füge noch hinzu BHAR. NĀTJA. 18, 107. DAÇAR. 3, 13) urspr. Anhängsel.

— श्रा sich anheften an, sich anschmiegen: श्रालग्नत् KĀT. ČA. 3, 50. उटालग्ने पत्त्वी wenn sich der Gatte an's Gewand schmiegt SPR. 1675. — caus. श्रालग्निति anheften, anknüpfen Schol. zu KĀT. ČA. 5, 10, 21.

— समा, partic. °लग्नम् zusammengefügt, einander auf den Leib gerückt: केशकेणि समालग्ना न शेषुष्येष्टु नरः MBH. 9, 1230.

— परि, im Prākrit partic. परिलग्नग्न हängen geblieben: कुरवशस्त्रापरिलग्नं च वक्तलं ČAK. 18, 20.

— वि sich anhängen an: तस्या पुच्छे विलग्निवामि VERZ. D. OXF. H. 156, a, 5. तस्या पुच्छे विलग्न 133, b, 44. — partic. विलग्न 1) adj. a) = लग्न TRIK. 3, 3, 258. H. an. 3, 415. MRD. n. 133. हängen —, stecken geblieben, fest sitzend, hängend an, steckend auf: एव विलग्नाविव चन्द्रसूर्यो MBH. 4, 1690. विलग्नश्चाभवत्तिम्लातामंतामसंकुले सलिलाश्ये 11, 135. देष्टाविलग्नात्मिण्डातान् 12, 13412. BHĀG. P. 3, 13, 30 (निमग्नं ed. BOMB.). कैचिदिलग्ना दशनात्तरेषु BHĀG. 11, 27. पुच्छे VERZ. D. OXF. H. 133, b, 42. त्री VARĀH. BRH. S. 43, 20. लतागुलम् KATHĀS. 77, 29. प्रियतमामपुके विलग्नम् sich klammernd an ČI. 9, 84. वरप्रोक्षमासाद्य तत्रैव विलग्नः PĀNKAT. 239, 2. अन्वरं hängend an ČI. 9, 20. श्राकुटिलपदम् (बाप्प) ČAK. 184. RAGH. 9, 68. रथकारशरीरे पदो विलग्नः blieb hängen, stieß an PĀNKAT. 186, 9. तीरविलग्ना (ली) so v. a. gelandet KATHĀS. 101, 191. पुरा विलग्नीरुद्दिष्टपतैः geheftet KUMĀRAS. 7, 50. गोभिस्तुपाविलग्नाभिः so v. a. auf dem Grase liegend HARIV. 3388. केशिवक्रां (बाँझ) ruhend auf 4313. herabhängend: स्तनदप R. GOR. 2, 8, 41. कैशी �wohl so v. a. im Käfig hängend R. SCHL. 2, 78, 26. — b) vergangen, verlossen: तया सहृ लदर्ये कलहापतो ममेयती वेला विलग्ना PĀNKAT. 207, 22. — c) dünn, schmal (von der Taille; vgl. 2, b) विलग्नमध्या MBH. 1, 6426, 3, 10054. वेदिविलग्नमध्या 4, 1195. KUMĀRAS. 1, 39. — 2) n. a) = लग्न Aufgang eines Gestirns, Horoscop u. s. w. VARĀH. BRH. S. 8, 6, Z. 8. BRH. 4, 12, 15, 19. 3, 10. fg. 6, 2. प्रभराशिविलग्ने DIPIKĀ im ČKD. गोचरे वा विलग्ने वा ये प्रहा रिष्टमूच्यकाः । गोचरे स्वराशयेत्पा पदा कराक्षिः विलग्ने ब्रह्मलग्ने । इति संस्कारतत्त्वम् ČKD. — b) Taille (wo Ober- und Unterkörper sich berühren; vgl. अवलग्न 1, 6) TRIK. H. 607. H. an. MED. (m. n.) HALĀJ. 2, 362. — विलग्निति (उपतापे) wird P. 6, 4, 24. VĀRTT. 1 auf लड़ zurückgeführt.

— सम्, partic. संलग्नम् stecken geblieben, steckend in: रजस्तमासे संलग्नं (संलग्नं ed. BOMB.) पङ्के द्विपमिवावशम् MBH. 12, 11157. in unmittelbare Berührung gekommen, handgemein geworden: तयोः संलग्नयोर्पुच्छे 13278. sich berührend mit: कनिष्ठा पार्श्वसंलग्ना VERZ. D. OXF. H. 202, b, 22. = संकृति Schol. zu RV. PRĀT. 3, 22. रोधसि तद्वोपसंलग्ने so v. a. am Ufer dieser Insel KATHĀS. 123, 111. रुद्रगूरसंलग्नवासन् so v. a. herkommend aus PĀNKAR. 4, 6, 10. — caus. संलग्निति fest legen auf (loc.) Schol. zu KĀT. ČA. 17, 3, 23.

लगड adj. hübsch, schön TRIK. 3, 1, 13. — Vgl. लड़क.

लगत und लग्न m. N. pr. eines Astronomen, des Verfassers des Čotisha, WEBER. ČOT. 8, 9. 109, 112.

लग्नीय partic. fut. pass. von लग्ने मम पदे इन्द्रेन तस्यापरेण लग्नीयमेव an meinen Fuss soll sich ein Anderer und an dessen Fuss wieder